

KAMPEN OM FILIPPINENE.

Vi er etter kommet inn i en periode da seiersmeldingene fra de europeiske frontavsnitt fra tid til annen slår hverandre av marken. Vi er så travelt opptatt med å flytte knappene på kartet mot Berlin at en liten melding om kampene på Luzon nesten går hus forbi. Dessuten er vi blitt litt bortskjemte. Bøvegeselskrigen mot tyskerne gjør at vi ikke kan forstå at amerikanerne trenger måneder på å erobre noen "palmekledde småøyer" i det fjerne østen.

Men vi forandrer litt på vår mening når vi hører at amerikanerne hittil har erobret et område på 25 millioner km.², og at de har 25 millioner km.² igjen. Den første halvdel av felttoget har vært hard og fullt av blod, men man regner med at resten vil bli ennå verre. Japanerne har fremdeles en armé på 4 millioner mann. Etter hvert som krigen rykker nærmere Japan, får japanerne fordel av kortere forbinneslinje. Amerikanerne derimot må operere fra baser flere tusen km. borte ogreise dag og natt gjennom farvann hvor fienden når som helst kan angripe, for så å landsette seg på et lite og ugjestmildt urskogskyst.

Filippinene består av 7.083 store og små øyer, alle høye, bratte og jungelkledde, med et samlet areal på omtrent Italias størrelse. Vegetasjonen er meget

frødig. De spesialutdannede amerikanske tropper må, etter at de har opprettet sine brohoder, kjempe seg fram gjennom et nesten uframkommelig terrang i et klima som er både upaturlig og usundt for en som ikke er vant til det. Selve krigføringen består for en vesentlig del i å likvidere småtropper med gule djevlere som har opprettet sine stillinger over alt hvor det gis naturlig dekning, hvorfra de beskytter de framrygende amerikane natt og dag. Som kjent overgir heller ikke en japaner seg under noen omstendighet så lenge han har en kniv eller noe annet å kjempe med. Hans religion lover ham salighet når han dør i krig. Derfor blir også den amerikanske framgang en framrykking gjennom gult blod.

Strekninger som i Europa tilbakelegges på timer, må amerikanerne ha uker på å forsere, men meldingene som innløper nå om dagen, forteller at styrkene rykker jamt framover mot Manila, Filippinenes hovedstad.

Kampene i det fjerne østen har naturligvis ikke den samme interesse for oss som kampen mot våre egne undertrykkere. De foregår jo langt borte fra oss, på en annen side av kloden, men de har en like stor betydning for østens mennesker som kampen mot Hitler har for oss. Og det blir ikke fred i verden før også østens preussersnasjon er knekket.

Filippinene har en meget stor strategisk betydning for kampen mot Japan. På de tre største øyene fins det store land med flyplasser og mange gode havner. Filippinene er dessuten et rikt land og har derfor stor betydning som forsyningsland for de krigførende.

Siden den amerikanske offensiv mot øygruppen tok til, er japanerne praktisk talt drevet vekk fra Leyte, Samar, Mindoro og et par mindre øyer. De amerikanske styrker er dessuten i ferd med å rydde Luzon, den største av øyene. Selv om avstandene i det fjerne østen er store og de allierte styrker ennå befinner seg langt fra det japanske moderland, så kan vi likevel se at nettet for alvor begynner å trekke seg sammen om den oppgående sols land.

JUGOSLAVIA.

Marsjal Tito har undertegnet en overenskomst med de allierte stormakter om levering av materiell til gjenoppbyggingen av Jugoslavia. UNRRA skal sørge for transporten, men jugoslaverne skal selv foreta gjenoppbyggingen.